

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83

E-mail: themis@minjust.gov.ua

<http://www.minjust.gov.ua>

Код ЄДРПОУ 00015622

Народному депутату України
Арешонкову В.Ю.

№ _____
На № _____

Шановний Володимире Юрійовичу!

Міністерством юстиції України у зв'язку з дорученням Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б. від 26.04.2018 № 14992/4/1-18 розглянуто Ваш депутатський запит від 04.04.2018 №180, оголошений на засіданні Верховної Ради України 06.04.2018, та в межах компетенції повідомляється таке.

Статтею 129¹ Конституції України визначено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання. Держава забезпечує виконання судового рішення у визначеному законом порядку.

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках – на приватних виконавців.

Водночас гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених вказаним Законом (далі – рішення суду), та особливості їх виконання встановлює Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» (далі – Закон).

Відповідно до статті 2 Закону держава гарантує виконання рішення суду про стягнення коштів та зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за яким є: державний орган; державні підприємство, установа, організація; юридична особа, примусова реалізація майна якої забороняється відповідно до законодавства.

Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного органу визначено статтею 3 Закону.

Так, виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків такого державного органу, а в разі відсутності у зазначеного

УВ Міністерство юстиції України
19625/5581-4-18/11.4.3 від
17.05.2018

арк.3

15:59:57

421758

державного органу відповідних призначень – за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

Стягувач за рішенням суду про стягнення коштів з державного органу звертається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у строки, встановлені Законом України «Про виконавче провадження», із заявою про виконання рішення суду.

Порядок виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 03.08.2011 № 845 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 30.01.2013 № 45).

Разом з цим пунктом 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону визначено, що виконавчі документи за рішеннями суду про стягнення коштів або рішення суду, що набрали законної сили, боржниками за якими є визначені частиною першою статті 2 Закону суб'єкти, які видані або ухвалені до набрання чинності цим Законом, подаються до органу державної виконавчої служби протягом шести місяців з дня набрання чинності цим пунктом.

З метою реалізації зазначеного пункту Прикінцевих та перехідних положень постановою Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 № 440 затверджено Порядок погашення заборгованості за рішеннями суду, виконання яких гарантується державою, дія якого поширюється на виконавчі документи та рішення суду, видані або ухвалені до 01.01.2013.

Крім того, відповідно до частини першої статті 7 Закону передбачено, що виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за якими є державний орган, державне підприємство, юридична особа, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, визначений статтею 63 Закону України «Про виконавче провадження».

Водночас, у разі якщо рішення суду, зазначені в частині першій статті 7 Закону, не виконано протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, державний виконавець зобов'язаний звернутися до суду із заявою про зміну способу і порядку виконання рішення, що передбачено частиною другою статті 7 Закону.

Після ухвалення судом відповідного рішення про зміну порядку і способу виконання таких рішень останні передаються органами державної виконавчої

служби до органів Державної казначейської служби України для їх виконання згідно із Законом.

З огляду на зазначене звертаємо увагу, що рішення суду про стягнення коштів з державного органу, ухвалені до 01.01.2013, подаються на виконання до органів державної виконавчої служби, а рішення суду про стягнення коштів з державного органу, ухвалені після 01.01.2013, виконуються органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів у порядку, встановленому статтею 3 Закону.

Також відповідно до інформації, наданої Міністерством фінансів України та Державною казначейською службою України, Казначейство може виконувати як рішення зобов'язального характеру, які ухвалені до 01.01.2013, та здійснювати стягнення коштів на підставі доданих до них оригіналів відповідних документів про здійснення нарахування виплат за цими рішеннями, так і рішення, які ухвалені після 01.01.2013, в яких судами змінено спосіб їх виконання із зобов'язання вчинити дії на стягнення коштів.

Таким чином, оскільки законодавством врегульоване питання виконання вказаної категорії рішень судів, воно не потребує додаткового врегулювання.

Водночас додатково повідомляємо, що згідно з частиною першою статті 23 Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс) будь-які бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету здійснюються лише за наявності відповідного бюджетного призначення, якщо інше не передбачено законом про Державний бюджет України.

Згідно з пунктами 20 і 29 частини першої статті 116 Кодексу взяття зобов'язань без відповідних бюджетних асигнувань та здійснення видатків бюджету з перевищенням бюджетних призначень є порушенням бюджетного законодавства.

При цьому слід зазначити, що відповідно до пунктів 1 та 4 Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 375, головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну фінансову та бюджетну політику, є Міністерство фінансів України, яке відповідно до покладених на нього завдань розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції.

З повагою

Міністр

Павло ПЕТРЕНКО

24.05.2018 11:05

ВХ. № 110485